

Udskriftsdato: 20. december 2025

AFG nr 10425 af 20/12/2016 (Gældende)

Sikkerhedsstillelse - virksomhedsordningen

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 16-1434973

Sikkerhedsstillelse - virksomhedsordningen

Spørger havde stillet aktiver henhørende under virksomhedsordningen til sikkerhed for privat gæld: dels en landbrugsejendom og dels andele i vindmølleinteressentskaber.

Spørger påtænkte at optage et privat lån i sit pengeinstitut til indfrielse af privat realkreditgæld med sikkerhed i en fast ejendom henhørende under virksomhedsordningen.

Skatterådet kunne bekræfte, at sikkerhedsstillelsen herefter var afviklet, og at der som følge heraf ikke var grundlag for beskatning efter § 3, stk. 5, i lov nr. 992 af 16. september 2014. Rådet henviste til, at både det private lån og sikkerhedsstillelsen derfor ophørte i forbindelse med den påtænkte disposition.

Spørgers pengeinstitut havde endvidere givet tilsagn om at ophæve sikkerhedsstillelsen i andele i vindmølleinteressentskaber henhørende under virksomhedsordningen.

Skatterådet kunne bekræfte, at der ej heller vedrørende dette forhold var grundlag for beskatning efter § 3, stk. 5, i lov nr. 992 af 16. september 2014. Rådet henviste til, at der efter gennemførelse af den påtænkte disposition ikke længere forefandtes egentlig pantesikkerhed i virksomhedsaktiver for privat gæld og til, at spørger ville være i stand til at stille fuld sikkerhed i private aktiver for den private gæld.

Skatterådsmøde 20. december 2016 - SKM2017. 29. SR

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at spørger ikke er omfattet af lov nr. 992 af 16. september 2014, § 3, stk. 5, som følge af, at ingen erhvervsmæssige aktiver står til sikkerhed for den private gæld?
2. Kan Skatterådet bekræfte, at spørger ikke er omfattet af lov nr. 992 af 16. september 2014, § 3, stk. 5, som følge af, at pengeinstituttet har sikkerhed for 4 mio. kr. i private værdipapirer?
3. Kan Skatterådet bekræfte, at spørger ikke er omfattet af lov nr. 992 af 16. september 2014, § 3, stk. 5, som følge af, at pengeinstituttet har sikkerhed for hele deres engagement, 14,4 mio. kr., i private værdipapirer?
4. Kan Skatterådet bekræfte, at de foreslåede dispositioner ikke medfører en hævning i virksomheds-skatteordningen?

Svar

Ad. 1. Ja. ¬Ad. 2. Ja. ¬Ad. 3. Ja. ¬Ad. 4. Ja.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Skatterådet har ved afgørelse af 30. august 2016 tidligere besvaret en henvendelse fra spørger. Afgørelsen er offentliggjort som SKM2016. 411. SR.

Spørger driver erhvervsmæssig virksomhed med landbrug og VE-anlæg. VE-anlæggene består af et dansk solcelleanlæg, 10 danske vindmøller, heraf 3 helejet og 7 delejet, og en delejet tysk vindmølle. Vindmøllevirksomhederne er organiseret i interessentskabsform.

Virksomhederne drives under anvendelse af virksomhedsordningen.

Spørger har DLR-realkreditlån, ca. 10 mio. kr., placeret i privatområdet. Lånene er optaget med tinglyst pantesikkerhed i landbrugsejendommen, som henhører under virksomhedsordningen. Lånene er stiftet før den 11. juni 2014.

Derudover er der et banklån optaget i Sparekassen Thy, placeret i privatsfæren, til køb af værdipapirer. Lånet udgjorde primo 2014 3.161.240 kr. og ultimo 2014 5.302.741 kr. Sparekassen har transport/sikkerhed i interessentskabsandelene og strømafregning vedrørende vindmøllerne. Det er ikke nærmere specificeret hvilke mellemværender andelene ligger til sikkerhed for. Banken har sikret sin ret over for aftaleerhververe og spørgers andre kreditorer ved at give meddelelse om transporten til interessentskabets bestyrelse. Sikkerhedsstillelsen er foretaget i forbindelse med køb af de pågældende interessentskabsandele i 2002 og 2007.

Spørger har et værdipapirdepot i banken. Depotet er placeret i privat regi. Banken har ikke modregningsadgang i værdipapirdepotet.

Spørger har følgende dispositioner under overvejelser:

Sparekassen Thy er indstillet på, at samtlige sikkerhedsstillelser, som de har i vindmølleanparterne, placeret i virksomhedsordningen, ophæves. Herefter har pengeinstituttet ingen sikkerhedsstillelse for deres tilgodehavende.

Pengeinstituttet er villig til, at bevilge et lån på ca. 10,8 mio. kr. til indfrielse af realkreditgæld (placeret i privat regi) med sikkerhed i landbrugsejendommene under virksomhedsordningen. Spørger vil herefter ikke have noget mellemværende med DLR.

Pengeinstituttet skal have sikkerhed i en del af de private værdipapirer for deres engagement med spørger. Der vil sandsynligvis blive stillet krav om sikkerhed for ca. 4 mio. kr. men eventuelt kan der blive tale om at der stilles sikkerhed for hele engagementet med pengeinstituttet, i alt 14,4 mio. kr. (10,8 mio. kr. + 3,6 mio. kr.). Værdipapirerne vil blive placeret i sikkerhedsdepot.

Når der er sket indfrielse af realkreditlån i DLR, er det planen, at anmode om et nyt lån i ejendommen. Dette lån vil blive placeret i virksomhedsordningen. Provenuet fra lånet vil muligvis blive benyttet til indfrielse af erhvervsmæssig gæld placeret i virksomhedsordningen.

Ovenstående forventes gennemført inden den 31. december 2017.

Privat gæld udgør pr. 31/12 2015 følgende:

DLR-lån	Kr.	8.210.000
DLR-lån	Kr.	2.542.415
Lån til aktiekøb pengeinstitut	Kr.	3.612.861
I alt	Kr.	14.365.276

Pr. 31/12 2015 havde spørger følgende private aktiver

Diverse kontantindskud	Kr.	220.553
Værdipapirer	Kr.	28.245.109
Beboelse	Kr.	647.800
Biler	Kr.	111.691
I alt	Kr.	29.225.153

Spørgers har således en privat formue på hen ved 15 mio. kr.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Af SKM2016. 411. SR fremgår, at man er omfattet af lov nr. 992 af 16. september 2014, § 3, stk. 5, såfremt låntager har sikkerhed i erhvervsmæssige aktiver for privat gæld.

Som følge af, at DLR-lånene indfries, har DLR ingen sikkerhed i erhvervsmæssige aktiver for privat gæld.

Med hensyn til gæld til pengeinstituttet, så har det ingen sikkerhed i erhvervsmæssige aktiver for den private gæld. Man kunne så diskutere, om deres almindelige modregningsadgang kan medføre, at der stadig er sikkerhed i erhvervsmæssige aktiver. Vi mener, at forholdet kan sidestilles med SKM2015. 745. SR, spørgsmål 6. Her kommer Skatterådet frem til, at eftersom lånet kunne være ydet med sikkerhed i private aktiver, så er forholdet ikke omfattet af lov nr. 992 af 16. september 2014, § 3, stk. 5. Der er ingen tvivl om, at de private aktiver kan stå til sikkerhed for pengeinstituttets lån, idet værdien af disse væsentligt overstiger lånene. Vi kan ud fra SKM2015. 745. SR også konkludere, at det ikke er nødvendigt, at der stilles sikkerhed med de private aktiver, før pengeinstituttet kræver det.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger ikke er omfattet af lov nr. 992 af 16. september 2014, § 3, stk. 5, som følge af, at ingen erhvervsmæssige aktiver står til sikkerhed for den private gæld.

Begrundelse

Det følger af § 3, stk. 5, i lov nr. 992 af 16. september 2014, at står aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 1. januar 2018, kan der, så længe aktiverne står til sikkerhed, ikke foretages foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, for indkomst erhvervet fra og med den 1. januar 2018. Der vil endvidere pr. 1. januar 2018 ske efterbeskatning af eventuelle opsparede overskud, som vedrører perioden 11. juni 2018 - 31. december 2017.

Bestemmelsen finder således ikke anvendelse, hvis eventuelle sikkerhedsstillelser er afviklet pr. 1. januar 2018.

Der er ikke behov for at afvikle dels sikkerhedsstillelser, som efter den 10. juni 2014 er blevet beskattet efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6 (fra og med 1. juli 2016, § 4 b, stk. 1), og dels sikkerhedsstillelser, som er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 (fra og med den 1. juli 2016, § 4 b, stk. 2) og stk. 8 (fra og med den 1. juli 2016, § 4 b, stk. 3).

De sikkerhedsstillelser, der inden den 1. januar 2018 skal afvikles, er således øvrige sikkerhedsstillelser.

Spørger påtænker at optage et privat lån i sit pengeinstitut til indfrielse af privat realkreditgæld med sikkerhed i en fast ejendom henhørende under virksomhedsordningen.

Ved dispositionen ophører således både det private lån og sikkerhedsstillelsen herfor. Sikkerhedsstillelsen må derfor anses afviklet, og der er ikke længere grundlag for beskatning efter § 3, stk. 5, i lov 992 af 16. september 2014.

Spørgers pengeinstitut har endvidere givet tilsagn om at ophæve sikkerhedsstillelsen i andele i vindmølleinteressentskaber henhørende under virksomhedsordningen.

Da der efter gennemførelse af den påtænkte disposition ikke længere forefindes egentlig pantesikkerhed i virksomhedsaktiver for privat gæld, og da spørger efter det oplyste ville være i stand til at stille fuld sikkerhed i private aktiver for den private gæld, er der ej heller for dette forhold grundlag for beskatning efter lov § 3, stk. 5, i lov nr. 992 af 16. september 2014.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at spørger ikke er omfattet af lov nr. 992 af 16. september 2014, § 3, stk. 5, som følge af, at pengeinstituttet har sikkerhed for 4 mio. kr. i private værdipapirer.

Begrundelse

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 1 ovenfor, vil spørger, efter gennemførelse af de påtænkte transaktioner, ikke have stillet sikkerhed i aktiver henhørende under virksomhedsordningen for privat gæld, der skal afvikles for at undgå beskatning efter § 3, stk. 5, i lov nr. 992 af 16. september 2014. En egentlig sikkerhedsstillelse som beskrevet har ikke yderligere betydning.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja"..

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at spørger ikke er omfattet af lov nr. 992 af 16. september 2014, § 3, stk. 5, som følge af, at pengeinstituttet har sikkerhed for hele deres engagement, 14,4 mio. kr., i private værdipapirer.

Begrundelse

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 1 ovenfor, vil spørger, efter gennemførelse af de påtænkte transaktioner, ikke have stillet sikkerhed i aktiver henhørende under virksomhedsordningen for privat gæld, der skal afvikles for at undgå beskatning efter § 3, stk. 5, i lov nr. 992 af 16. september 2014. En egentlig sikkerhedsstillelse som beskrevet har ikke yderligere betydning.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Ja".

Spørgsmål 4

Det ønskes bekræftet, at de foreslåede dispositioner ikke medfører en hævnning i virksomhedsskatteordningen.

Begrundelse

SKAT kan bekræfte spørgers opfattelse, hvorefter optagelse af lån i pengeinstituttet til indfrielse af real-kreditgælden ikke udgør en sikkerhedsstillelse omfattet af virksomhedsskattelovens § 4 b, stk. 1. Dette gælder, uanset om private aktiver stilles til sikkerhed for lånet eller ej. Der er herved henset til, at låneoptagelsen ikke overstiger spørgers - ubehæftede - private formue. Der henvises til SKM2015. 745. SR.

Spørger har endvidere oplyst, at han, når der er sket indfrielse af realkreditlån i DLR, vil anmode om et nyt lån i ejendommen. Dette lån vil blive placeret i virksomhedsordningen. Provenuet fra lånet vil muligvis blive benyttet til indfrielse af erhvervsmæssig gæld placeret i virksomhedsordningen.

Denne disposition vil ej heller være omfattet af virksomhedsskattelovens § 4 b.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 4 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder indstillingen med den anførte begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1-4

Lovgrundlag

Lov nr. 992 af 16/9 2014, § 3, stk. 5

"Stk. 5. Står aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 1. januar 2018, kan der, så længe aktiverne står til sikkerhed, ikke foretages foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, for indkomst erhvervet fra og med den 1. januar 2018. 1. pkt. finder ikke anvendelse for sikkerhedsstillelse omfattet af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2. Hvis et eller flere af aktiverne, jf. 1. pkt., var stillet til sikkerhed den 10. juni 2014, overføres et beløb svarende til eventuelt virksomhedsoverskud i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, der er beskattet foreløbigt efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, til den skattepligtige med virkning fra den 1. januar 2018. Virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2, finder tilsvarende anvendelse."

Forarbejder

L 200 2013/14 - høringsskemaet

Advokatrådet: Advokatrådet foreslår, at det præciseres, at den foreslåede bestemmelse om sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsordningen ikke omfatter bankens almindelige modregningsadgang.

Kommentar til Advokatrådet: Udgangspunktet er, at det forhold, at et pengeinstitut har en generel modregningsadgang, ikke er nok til, at aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld. Under særlige omstændigheder vil en generel modregningsadgang dog kunne anses for at være en sikkerhedsstillelse. Hvis eksempelvis et arrangement i et pengeinstitut i et pengeinstitut har en karakter, hvor der efter en konkret vurdering er en klar sammenhæng mellem muligheden for kredit i privatsfæren og indestående på virksomhedens driftskonto eller lignende, vil en sådan modregningsadgang kunne anses for at udgøre en sikkerhedsstillelse, fx hvis der ikke er stillet særskilt privat sikkerhed for den private gæld.

Danske advokater: Der ønskes en præcisering af begrebet "sikkerhedsstillelse". Det er Danske Advokaters opfattelse, at alene situationer, hvor der tinglyses pant, omfattes af forslaget. Dermed vil bankernes almindelige modregningsadgang ikke være omfattet.

Kommentar til Danske Advokater: Det vil være udgangspunktet, at der skal være foretaget en særskilt sikringsakt fx tinglysning, før virksomhedens aktiver anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld, og situationen omfattes af værnsreglerne i lovforslaget. Det kan dog ikke på forhånd udelukkes, at andre aftaler eller forhold i øvrigt kan inddrages i vurderingen af, om virksomhedens aktiver anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld. Sidstnævnte kan betyde, at bankernes almindelige modregningsadgang efter omstændighederne kan blive omfattet af værnsreglerne i lovforslaget.

L 2013/14 - svar på spørgsmål 32 til skatteudvalget

Spørgsmål: Er ministeren enig i, at det skaber helt unødvendig retsusikkerhed, når det af høringsskemaet fremgår, at pengeinstitutternes generelle modregningsadgang mellem ind- og udlånskonti "som udgangspunkt" ikke er en sikkerhedsstillelse, men at det efter en "konkret vurdering" eller "efter omstændighederne kan være det?"

Svar: For at forhindre selvstændigt erhvervsdrivende i at udnytte virksomhedsordningen utilsigtet, er det nødvendigt, at en generel modregningsadgang under særlige omstændigheder vil kunne anses for at være en sikkerhedsstillelse. Er tilfælde, hvor selvstændigt erhvervsdrivende bevidst forsøger at skaffe sig adgang til lavt beskattede midler til finansiering af privatforbrug via bestemte former for sikkerhedsstillelse, fx modregningsadgang, ikke omfattet, vil indgrebet mod den utilsigtede udnyttelse af virksomhedsordningen være illusorisk. Udgangspunktet er, at det forhold, at et pengeinstitut har en generel modregningsadgang, i sig selv ikke er nok til, at aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld. Der vil fx skulle være tale om et arrangement i et pengeinstitut, hvor der efter en konkret vurdering er en klar sammenhæng mellem muligheden for kredit i privatsfæren og indestående på virksomhedens driftskonto eller lignende. Jeg mener derfor ikke, at der som anført i spørgsmålet skabes helt unødvendig retsusikkerhed ved indgrebet mod den utilsigtede udnyttelse af virksomhedsordningen.

L 200 2013/14 (betænkningen, til ændringsforslag nr. 6)

"Det foreslåede stk. 5 indebærer, at der indføres en periode på 3 år og 4 måneder til at afvikle eksisterende sikkerhedsstillelser, uden at den skattepligtiges mulighed for opsparing i virksomhedsordningen påvirkes.

Med den foreslåede bestemmelse kan den skattepligtige ikke bruge muligheden for foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra og med den 1. januar 2018, såfremt aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, står til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen den 1. januar 2018. Den manglende mulighed for foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2, i virksomhedsskatteloven, finder dog kun anvendelse på indkomst erhvervet fra og med den 1. januar 2018. En sikkerhedsstillelse, der er blevet beskattet efter den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, jf. ændringsforslag nr. 2, indebærer ikke en begrænsning i muligheden for at spare op, som nævnt ovenfor. De foreslåede undtagelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Den skattepligtige har mulighed for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor ingen aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, længere står til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen.

Sikkerhedsstillelse, der foretages fra og med den 1. januar 2018, omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, jf. ændringsforslag nr. 2. I denne situation vil sikkerhedsstillelsen derfor kunne blive anset for en overførsel af værdier, medmindre der er tale om en sikkerhedsstillelse, der er omfattet af en af undtagelsesbestemmelserne i de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 2. Den fremadrettede mulighed for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning påvirkes ikke i denne situation.

Skattepligtige, der fra og med den 11. juni 2014 stiller aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, og hvor sikkerhedsstillelsen ikke er omfattet af undtagelserne, er blevet beskattet efter den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6. Det foreslås på den baggrund, at disse selvstændige ikke mister muligheden for at spare op i virksomhedsordningen på grund af sikkerhedsstillelse foretaget fra og med den 11. juni 2014, uanset at de ikke har afviklet sikkerhedsstillelsen inden den 1. januar 2018, jf. det foreslåede stk. 5, 2. pkt.

Det foreslåede 3. pkt. indebærer, at skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen, kan spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, selv om de har stillet aktiver, der indgår i ordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen.

Muligheden for at kunne spare virksomhedens skattepligtige overskud op i virksomhedsordningen i den pågældende periode er dog betinget af, at en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, er afviklet inden den 1. januar 2018.

Står aktiver i virksomhedsordningen fortsat til sikkerhed den 1. januar 2018, overføres der et beløb fra ordningen til den skattepligtiges privatøkonomi den 1. januar 2018. Det beløb, der overføres til den skattepligtige fra virksomhedsordningen, skal beløbsmæssigt svare til den del af virksomhedens skattepligtige overskud i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, der er beskattet foreløbigt efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2.

Overførslen af beløbet til den skattepligtige sker i overensstemmelse med virksomhedsskattelovens regler for overførsel af opsparet overskud. Overførslen er derfor udtryk for en almindelig hævning af et opsparet overskud i virksomhedsordningen, som beløbsmæssigt svarer til det overskud, der er sparet op i den nævnte periode.

Når det skal vurderes, hvorvidt aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, finder de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, tilsvarende anvendelse, jf. ændringsforslag nr. 2. Dette indebærer, at der ses bort fra den del af sikkerhedsstillelsen, som er stillet som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition og sikkerhedsstillelse i den private del af blandet benyttede ejendomme.

Det er således kun sikkerhedsstillelser, hvor aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, og som ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelserne, der indebærer, at virksomhedens skattepligtige overskud i perioden hæves og overføres til den skattepligtige."

Praksis

SAU alm. del. (2014/15) spørgsmål 247

"Spørgsmål:

Vil ministeren oplyse, om personlig kautionsstillelse skal anses som sikkerhedsstillelse i relation til virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6?

Svar:

Det fremgår af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, at "Stilles aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse for overført til den skattepligtige, jf. dog stk. 7-9."

Det er udgangspunktet, at det forhold, at der er stillet en personlig kaution, i sig selv ikke er nok til, at aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, anses for at være stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen.

Det er dog opfattelsen, at ud fra en konkret vurdering vil en kaution i særlige tilfælde kunne indebære, at virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen. Dette følger af en fortolkning af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, som den er gengivet oven for, og formålet med lovgivningen, som er at hindre en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen.

Der kan således være tale om et arrangement i et pengeinstitut, der har en karakter, hvor der efter en konkret vurdering er en klar sammenhæng mellem muligheden for kredit i privatsfæren og indestående på virksomhedens driftskonto eller lignende. Fx kan kreditten være opnået ved at stille krydsende kautioner. I sådan en situation vil kautionerne kunne anses for at udgøre en sikkerhedsstillelse, hvis der ikke er stillet særskilt privat sikkerhed for den gæld, der kautioneres for."

SKM2015. 502. SR

Det ville ikke medføre beskatning, hvis der blev hævet på en kassekredit, der var etableret uden sikkerhedsstillelse. Det blev tillagt afgørende vægt, at der var mulighed for at stille betryggende sikkerhed i ubehæftede aktiver uden for virksomhedsordningen.

SKM2015. 745. SR

Spørger havde et privat lån i banken (kassekredit), som havde pant i 1,3 mio. kr. af indestående på en indlånskonto tilhørende virksomheden. Spørger anvendte virksomhedsordningen. Pantestikkerheden var etableret den 6. september 2011, hvor lånet var trukket med 2.306.919 kr. Den 10. juni 2014 var lånet nedbragt til 1.154.790 kr.

Skatterådet svarede, at det ikke ville medføre beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, af yderligere 300.000 kr., at hæve 300.000 kr. på en ny kassekredit. Dette måtte gælde uagtet, at der ikke var stillet anden sikkerhed for kassekreditten end den sikkerhed, der fulgte af bankens almindelige modregningsadgang.

Som begrundelse herfor anførte Skatterådet, at det, uden for tilfælde af direkte sikkerhedsstillelse med virksomhedsaktiver, beroede på en konkret vurdering, om forholdet skulle anses som en sikkerhedsstillelse efter loven. Ved denne vurdering kunne indgå som moment, om den erhvervsdrivende kunne have opnået samme kreditfacilitet, uden at långiver henså til aktiverne i virksomhedsordningen, hvilket f.eks. kunne være tilfældet, hvis låntager havde eller kunne stille betryggende sikkerhed i private aktiver, hvis långiver anmodede herom.

SKM2016. 411. SR

Spørger havde før 10. juni 2014 stillet sin landbrugsejendom, henhørende under virksomhedsordningen, til sikkerhed for et privat lån. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at spørger ikke var omfattet af lov nr. 992 af 16. september 2014 § 3, stk. 5, hverken som følge af, at værdien af private aktiver uden for virksomhedsordningen den 10. juni 2014, væsentligt oversteg den del af den private gæld, som har sikkerhed i virksomhedens aktiver, eller som følge af efterfølgende sikkerhed stillet for den private gæld.

Spørger havde endvidere før 10. juni 2014 stillet interessentskabsandele, henhørende under virksomhedsordningen, til sikkerhed for al bankgæld - såvel privat som erhvervsmæssig. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at der ikke indtrådte beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6. I det omfang sikkerhedsstillelsen pr. 10. juni oversteg kursværdien af privat gæld med sikkerhed i interessentskabsandelene pr. samme dag, ville efterfølgende privat låneoptagelse i banken med sikkerhed i interessentskabsandelene, indebære, at der indtrådte beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6.